

AKP KAMP OG SEIER

SEPTEMBER 1977

INNEHOLD:

LEDER:	Årsplanen: Ungdommen er hovedoppgava	side	1
ARTIKLER:	1. Kampen for et motorcenter	side	2
	2. Til kamp mot byråkratiet	side	4
DEBATT:	3. Svar til Kristin om sosialisme i plattforma til KF	side	5
	4. Passive medlemmer i KF	side	5
	5. Innlegg om organisering rundt kvinnekrav	side	6
	6. Revolusjon er millionmassenes sak	side	7
	6A Svar fra RV-ansvarlig for masse- konferansen	side	7
	6B Svar fra ansvarlig for org. av champignon-demonstrasjonen	side	8
	7. Åssen er støda i Rød Ungdom lokalt	side	9
	8. Om verving til RU på vårt sted ...	side	10

TOM SIDE

ÅRSPLANEN: UNGDOMMEN ER HOVEDOPPGAVA!

1. Som kjent er ungdomspolitikken hovedoppgava i kommende året. Jeg skal ikke gå inn på hvorfor dette er riktig og nødvendig, men jeg vil oppfordre alle til å studere artiklene om dette i Tien Folket. Særlig viktig er talen til partiformannen på Rød Ungdoms 10. lands-møte, som sto i juli-nummeret. Denne talen er et godt utgangspunkt for de studiene vi må gjennomføre i samband med denne kampanja. Dessuten må vi sjølsagt studere lederen i august-TF om årsplanen.
2. Hvilke tiltak må vi ta for å få grep om ungdomsarbeidet? Dette er et omfattende spørsmål som det kommer mer stoff om seinere. Likevel kommer jeg med noen ideer, for her er det viktig at vi grøver oss fram gjøl og ikke blir sittende og vente på ferdigtygde opplegg.
 - a. Vi må gjøre undersøkelser. I dag veit vi forbannet lite om ungdommen i distriktet vårt. Hvor er de? Hva driver de med? Hvilke borgerlige ideologier står sterkest? Åssen blir ungdommen undertrykt? Åssen reagerer de på undertrykkinga? Individuelle eller kollektive opprør? Er ungdommen redd for å diskutere problemene sine åpent? Tror de på arbeideraristokratiets propaganda og at de ikke har noen rett til å kreve noe, at de skal holde kjøft fordi de ikke har nok erfaring og at "lik lønn for likt arbeid" ikke skal gjelde dem? Trur de på "ånden fra Helsinki"? Åssen ser de på SU, anarkistene osv. Åssen ser de på framtida? På folkerøysen? Revolusjonen? Åssen ser de på Rød Ungdom? Åssen jobber RU med ungdomsmassene? Åssen er stoda i RU-laget? Åssen står kampene mot byråkratiet, sekterisme og høyreavvik? Slik kan vi stille tusen spørsmål. Og vi må innrømme at de fleste av oss veit lite om svarene. I alle fall veit partiet lite. Derfor må vi undersøke, spørre og grave. Vi må lære sjøl, for uten undersøkelser har vi ingen rett til å uttale oss. Vi må lære oss undersøkelsesteknikken (Mao: Skrifter i utvalg s.35, eller Masselinjeheftet s.7).
 - b. Vi må eksperimentere. Det er et kommunistisk prinsipp å utvikle kunnskap gjennom handling. Det er et langt skritt fra å ha kontakt med ungdom til å utvikle dem og organisere dem på et eller annet nivå. Derfor må vi begynne i det små. Partiet må gå i spissen for å gjennomføre aksjoner. Vi må ikke vente på at RU sjøl tar initiativet. En aksjon kan gjelde mange saker (eks. prevensjon, porno, karakterer, arbeidsløshet, ungdomsklubb, Martin Gunnar Knutsen), men må i første omgang ikke være for omfattende og må oppsummeres skikkelig. Hvilken form aksjonen skal ta må vi finne ut sjøl. Kom med ideer til KOS!

c. Vi må studere videre. For det første må vi kombinere den kunnskapen vi får gjennom undersøkelsene og aksjonene med klassikerstudier (særlig Oktobers nye ungdomshefte) for å utvikle en helhetlig, revolusjonær ungdomspolitik. For det andre må vi studere metodene for ledelse av ungdommen (Om metoder for ledelse, Mao, samme bok s.38, 108, 210).

3. Partiet bærer et tungt ansvar for at stoda i ungdomsarbeidet ikke er bedre enn det er i dag. Men med forrige kampanjeresultat friskt i minne (dagsavisa!) og våre gode erfaringer i ungdomsarbeidet før, må vi slå fast at vi har store muligheter for en seierrik kampanje!

FRAM FOR MOBILISERING AV FLERTALLET AV UNGDOMMEN FOR FOLKEKRIG OG REVOLUSJON!

STYRK RØD UNGDOM OG NKS KRAFTIG!

Ungdomsansvarlig.

1. KAMPEN FOR ET MOTORSENTER

Det er her bare tatt ut et par eksempler på feil og derav erfaringer vi har gjort i arbeidet for å få et motorsenter. Jeg mener det ville være nyttig med en fullstendig oppsummering i bladet, slik at alle kan få del i og benytte seg av våre erfaringer i eget arbeid.

- Det var FFF-aktivister og kommunista blant dem som i jobbinga før 1.mai retta mobiliseringa blant ungdommen på ei konkret kamp-sak. Dannelsesmøtet for en aksjonskomite blei avholdt før 1.mai og innkalt av FFF. Mange unge reagerte på at FFF hadde undertegnet løpeseddelen. Vi høyde av og tok ikke skikkelig opp FFF på ~~XXXX~~ dette møtet. Det blei vedtatt å delta med egne paroler, men mest fordi dette var det eneste arr. i kommunen 1.mai og ikke etter noen politisk mobilisering på FFF.

- Vi hadde egen seksjon i toget og utgjorde neste halvparten av deltakera. Det var ikke noen appell fra motorungdommen på møtet etter toget, derfor (+ tidligere nevnt lite politisk mobilisering) dro så å si alle og deltok ikke i møtet på plassen. Noen motorfolk kom på AKP-festen om kvelden, men stakk fordi arr. var for "tungt". Hvorfor ga vi ikke plass for egen motorannel? Hvorfor hadde vi ikke et eget ungdomsarr. om kvelden? Jeg synes at det blottlegger en tendens til å se på folk som "demonstrasjonsføde". (Dette samtidig som aksjonen blei bygd ut og utvikla etter 1.mai, og ikke stoppa fordi om "vi fikk mange i toget.")

- Det blei ikke valgt noen ledelse for aksjonskomiteen da den blei danna, det gikk et par møter før det blei gjort! Det var kommunista som la opp og leda disse møtene fordi det var vi, som FFF-aktivister, som hadde starta aksjonen - denne snikete og ultrademokratiske stilen blei forkasta på et frak.-møte. Men høyre-feila i synet på ledelse og organisering av massene til kamp slo ut på nytt: en av kameratene gikk imot å bli valgt til formann fordi det var "infiltrasjon", "vi må stole på at massene kan lede", "en av gutta er bedre inni miljø enn meg". Resultatet av detta er at kommunista ofte overtar ledelsen og at formannen blir satt til side. (Vi jobber sjølsagt med å utvikle formannen + hele styret til å fungere ledende sjøl om denna feilen blei gjort i forb. med valget).

- Det siste jeg vil trekke fram i denne omgang er kort om åssen RU-laget på stedet har fungert i forhold til aksjonen. De har ikke hatt noe politisk grep på saken, styret har ikke vært politisk ledende til å stake opp målsetting for verving, salg av propaganda på motorarr. eller deltaking av medl. i aksjonen. Medlemmene har motsigelser på å jobbe med saka fordi "de ikke har sykkel" og denna motsigelsen er ikke løst. Det er nå starta diskusjoner med laget for å få retta opp disse feila.

Jeg mener at disse eksemplene bør diskuteres av andre som starter aksjoner (f.eks. i forb. RV/ungdom).

Ikke la ungdommen stå ute og henge på stedet deres, gå i spissen for å organisere til kamp. Ungdommen er kampvillig og sterk, det er enhver kommunist sin plikt å utløse massenes entusiasme og skaperkraft!

-guri-

2. TIL KAMP MOT BYRÅKRATIET

Først litt om byråkratiet alment, sånn jeg oppfatter det:

Vi kommunister har én stor, strategisk oppgave: Gjennomføre den sosialistiske revolusjonen og opprette proletariats diktatur. Alt vi gjør skal være gjennomsyra av denne strategiske målsettinga, all vår taktikk skal tjene dette målet. Hver gang vi mobiliserer til 1/5, 8/3, 21/8 og 11/9, politikken bak hvert klubbmøte og hver stand; alt skal være innordna dette målet.

Mister en denne målsettinga av syne eller gleommer den for et lengre eller kortere tidsrom, sporer kampen vår uvegerlig av. En av formene dette får er BYRÅKRATIET. Tinga blir rutine! Vi har mobilisert til Faglig 1.mai-front så ofte før at vi trenger verken høre omigjen hvorfor vi demonstrerer 1/5, hvorfor det er døds-viktig å slå sos.dem. og rev., hva som er særegent ved dette 1.mai-toget osv.osv. Vi har deltatt i streikestøttearbeid at vi ikke trenger politikk på verken den konkrete streika og hvordan i dette tilfellet føre kampen mot kapitalister, arbeideraristokrater og annet svineri, eller streik i almenhet. TRUR VI!!

I avdelinga vår har vi merka mange sånne tegn i det siste. Styret har stått mer tafatt og usikkert i mange saker, møtene har blitt pliktskyldigst avvikla i henhold til møteplanen, men vedtak og linjer har mangla. Sportaniteton har breidd seg i massearbeid som i studieaktiviteten. Målsettinger har det vært fritt for (bygd på reelle undersøkelser og ikke tatt ut av luften). Kort sagt, arbeidet har mangla perspektiver og plan. Jeg trur dette skyldes at vi skjeldnere og skjeldnere har tenkt på det langsiktige målet (revolusjonen) og hva det betyr for oss i vårt område, det betyr at vi ikke har brydd oss med å legge planer fra 1 til 5 år framover, men nøyer oss med mekanisk å tillempe møteplanen fra DS. At vi ikke i nevneverdig grad har tenkt på området vårt som et rødt bascområde under revolusjonen eller folkekrigen, har ført til at det framgangsløse frontarbeidet får gå sin gang uten korrigering, at vi ikke synes det er så oærent at faglig kadren får nedstemt alle sine forslag og resolusjoner, at styret får skalte og valte som det vil osv.

I avdelinga vår har dette særlig ytra seg på følgende områder: Diskusjoner og vedtak, direktiver og kontroll og oppfølging. Møtene har som nevnt blitt mye av pratemøter, hvor en skjelden har klart å knytte teorien vi har diskutert til konkrete oppgaver og også skjelden skjont nødvendigheten av det (kvinnediskusjonene vi har hatt). Direktiver har blitt kortere og knappere etterhvert, politikken har blitt fjerna totalt. Dette sammen med den manglende kontrollen på direktiva kom godt tilsyne på et åpent 1/5-møte som avdelinga hadde ansvar for. Dette blei gjennomført på en grotesk dårlig måte, hvor omtrent ingenting var ordna. Ytre sett var dette typisk for avdelingsstyrets stil med mangelfull kontroll og oppfølging.

Det er av største viktighet at vi får rydda ut dette uvesenet for å få gjort avdelingene (jeg trur nemlig det er typisk for mange avdelinger) til skarpe og effektive våpen mot kapitalistene igjen. Jeg mener DS må ofre svært mye tid på å hjelpe avdelingene med dette, for det er ingen lett oppgave. Jeg trur at brukbart opplegg sånn grovt sett vil være:

- 1) diskutere de langsiktige måla for avdelinga og legge konkrete planer
- 2) finne en korrekt ansvarsfordeling og tillempe en kollektiv
- 3) foreta nøye oppfølging og kontroll. ledelse.

Alt dette skal skje i en arbeidsstil med målretta diskusjoner og vedtak, skikkelige, politiske direktiver, og framfor alt med å reise ei kampanje med kritikk/sjølkkritikk overfor alle gamle linjer. FRAM FOR KAMPEN MOT BYRÅKRATIET!

Viggo.

3. SVAR TIL KRISTIN OM SOSIALISME I PLATTFORMA TIL KF

Eg meiner det var rett å opprette KF utan at vi nytta ordet sosialisme i plattformen.

1. Eg er samd med Kristin at formuleringane i plattformen peikar framover mot eit sosialistisk samfunn. Likevel er sosialisme noko meir enn det plattformen slår fast.
2. Skulle plattformen konkludere med sosialisme, måtte det seiast mykje meir om kva sosialisme er for noko. Ein måtte og ta med kva veg vi skal gå for å få sosialisme.

Eg meiner det er viktig å få med kvinner utan at dei treng å ta stilling til sosialismen. No er det viktig å få med så mange som mulig. Vi skal bli mange, og om nokon berre er interessert i ei sak eller i kvinnepolitikk generelt, skal dei ha høve til å melde seg inn i KF.

Innan fronten skal kvinnene kunne diskutere politikk og utvikle seg til å sjå samanhangen mellom kvinneundertrykking og samfunnet vi lever i. Vi vil sjølvsagt at kvinner skal bli sosialistar, men det treng ikkje stå i plattformen.

Dei revisjonistiske kvinneorganisasjonane har sosialisme i sine program. Vi må ta avstand frå desse som berre slengjer rundt seg med fraser. Sosialisme kan ein ikkje få ved borgarleg val, vi må kjempe sjøl. Dette må vi skjønne gjennom praksis og ved å lese klassikarane. Det vil vere for lett berre å nytte eit ord i ei plattform.

Kristin spør om ei slik endring av plattformen vil gripe inn i arbeidet til fronten og lamme han. Eg trur ja. Særleg når ein ser på den nye linja i fronten om å verta fleire utan at dei treng ta stilling til programmet til KF.

Janne.

4. PASSIVE MEDLEMMER I KVINNEFRONTEN

I årsmøtediskusjonene i KF har det reist seg en motsigelse som også står i partiet. Den går på rekruttering av passive medlemmer til KF. For meg står motsigelsen slik - kan KF ha en overvekt av passive medlemmer og allikevel være en kamporganisasjon?

Jeg mener nei - da vil KF utvikle seg til en byråkratisk eliteorganisasjon som ikke kan tjene kvinnekampen.

KF må være en kamporganisasjon for kvinnen og den må utvikle seg til en virkelig masseorganisasjon. Det krever at KF holder fast på en riktig politisk ~~linje~~ plattform og utvikler en riktig masselinje, kvitter seg med sekteriske og elitetenkning.

KF har oppsummert at den har hatt en sekterisk rekrutteringspraksis. At bare kvinner som allerede var aktive og skolerte ble spurt om de ville melde seg inn i KF. At nye folk ble skrent vekk p.g.a. harde diskusjoner om f.eks. imperialismen eller krav om at de skulle ut på dørbesøk eller stands.

Opp mot denne gjerne rekrutteringspolitikken har det nå kommet et annet avvik som jeg mener også vil føre til sekteriske og eliteorganisasjon - at KF skal satse sterkt på passive medlemmer - dvs. at det er tilstrekkelig at folk betaler medlemskontingent uten at KF-gruppene gjør noe for å aktivisere og utvikle dem.

Kvinner er særegent undertrykt og en del av den særegne undertrykkingen er at kvinner ikke er vant til å organisere seg og slåss for egne krav. Det betyr at det må være tillatt med forskjellig aktivitetsnivå innenfor KF, men at det å ikke stille krav til nye

medlemmer i det hele tatt, og å akseptere helt passivt medlemskap over lengre tid vil føre til en nedleggelse av KF som kvinnes kamporganisasjon. Jeg mener at KF må rekruttere og mobilisere kvinnene på deres egne og mest brennende krav, forklare og skolere nye medlemmer i KF's politikk og på den måten være med på å gjøre kvinnene til en virkelig kraft i kampen mot monopolkapitalen og imperialismen.

Lisa.

NB!

Vi oppfordrer alle medlemmer i distriktet til å kaste seg ut i denne debatten Lisa har startet i avisa.

Red.

5. INNLEGG OM ORGANISERING RUNDT KVINNEKRAV

I forbindelse med kvinnekampdiskusjonen i avdølinga reiste vi spørsmål om menns deltaking i 8/3-komiteer, og det var - og er - uløst. Klare linjer på dette ville sikkert være til hjelp for å styrke 8/3-gruppene. Tvil, uklarheter og uløste motsigelser hemmer arbeidet.

Spørsmål ble også reist rundt dette med menns deltaking i abort-grupper og daghjemsgrupper.

En avklaring av dette er veldig viktig for å utvikle det politiske arbeidet på disse områdene.

Som kommunister tar vi utgangspunkt i Lenins analyse om at kvinner er særegent undertrykt og at vi derfor trenger en egen kvinneorganisasjon fordi den særegne undertrykkinga har skapt passivitet og tilbakeligggenhet. En slik organisasjon har vi - Kvinnefronten. Og den skal bli stor. Oslo KF (hvorfor ikke Akershus?) har satt seg som målsetting å tredoble seg fram til 8/3-78. En hemske for rekruttering har vært en tanke som følger: "KF er for vanskelig for vanlige kvinner å være med i og derfor kan de mest tilbake-liggende kvinner være med i 8/3 og daghjemsgrupper, de mellom-liggende i KF og de framskredne i partiet." Vi må kjempe for at alle de som vil være med i organisert kvinnearbeid - og mange flere - blir med i KF. Kvinner i Norge trenger en kamporganisa-sjon - ikke flere på forskjellig politisk nivå.

En linje mot å ha menn med i 8/3 og daghjemsgrupper er en linje for at bare kvinner skal reise kvinnekra. Det politiske grunn-laget (mot imperialismen, fascismen og kapitalismen) avviser at bare skal reise snevre kvinnekra. Vi må også i praksis vise dette ved å mobilisere alle uansett kjønn til å danne kampgrupper rundt kvinners krav. Dette er beste måten å vise at kvinners frigjøring også tjener arbeiderklassens menn.

En løsning som jeg mener ikke er den beste, men som kan gå an, er følgende: I en annen kommune synes noen jenter det var et problem men menn som dominerte for mye. På dette stedet ble det dannet 2 8/3-grupper - en for kvinner og en blandet.

Hvds vi mener at hele partiet skal kunne delta i kvinnekampen, må både mannlige og kvinnelige kadre delta i kampgrupper som 8/3-abort- og daghjemskomiteer. KF må videreutvikles som kvinners masseorganisasjon som kjemper mot kvinneundertrykkinga og organiserer kvinner, lærer dem opp i kamp og gir dem tilbud om grunnskolering.

MONA

6. REVOLUSJON ER MILLIONMASSENE SAK!

Revolusjon er en sak for massene - ikke bare for kommunistene og deres bekjente. Holder vi ikke grep om det, vil det aldri bli noen revolusjon.

Kameratene som har hatt ansvar for fraksjonen i mobiliseringa i Lillestrøm-området har tydeligvis ikke tenkt slik. 11. august var det "massekonferanse" for RV - den ble bare varslet gjennom kjente, og en ørliten annonse i KK som folk fikk et par timer før møtet. Ikke et ord i lokalavisa, jeg tror heller ikke på stand. Hvis en ikke var så heldig at en fra før kjente en kommunist, hadde en i praksis ingen mulighet til å delta. Før demonstrasjonen til støtte for Champignonarbeiderne gjentok det samme seg. Nå hadde en riktignok noen hundre løpesedler ute fra stand - og folk reagerte positivt. Men heller ikke nå noe i lokalavisa. Bare Dagbladet var ofret annonse. I praksis måtte en kjenne godt noen i streikestøttearbeidet for å få delta i demonstrasjonen. Dette er ikke bra.

For det første svekker det arbeidet vårt - færre deltar. For det andre gjør vi den åpne virksomheten halvt hemmelig. For det tredje får ingen nye lov til å lære av erfaringene. Det hindrer altså ikke bare støtten idag. Men det gjør det jo helt stein umulig for nye, friske krefter å få delta. Hvordan skal vi rekruttere, lære massene om streiketekamp og støttearbeid, sikre stemmer til valg etc.? I alle fall ikke ved å operere i buskene på dette viset. Når vi varslar politiet om demonstrasjon og sikrer masjute etc. så kan det da ikke være noen fare ved å varsle massene om at her skjer det noe.

Jeg mener dette er en borgerlig, skadelig linje. Den undergraver partiet og arbeiderklassens kamp. Når den skjer omigjen flere ganger tyder det på at det ikke er noen "glipp", men tvert imot en linje som er feil. Jeg oppfordrer de som er ansvarlige for partigrepet her, og som skulle sikre at frontene ikke gjorde slike feil, til å gjøre sjølkritikk på denne saka. Jeg oppfordrer folk til å lære av slike feil for å sikre rask framgang for klassekampen.

Argus.

6A. SVAR FRA RV-ANSVARLIG FOR MASSEKONFERANSEN

Jeg er enig i kamerat Argus i kritikken ang. RV-konferansen på Lillestrøm. En stil med at bare kjente skal komme, samt at en tenker, det kommer nok ingen nye likevel, er en skadelig stil i partiet. Den går imot partiets linjer og metoder for ledelse. Som nettopp streker opp at fra massene til massene er en av grunnpilarene i arbeidet med å vinne massene for revolusjonen

6B. SVAR FRA ANSVARLIG FOR ORG. AV CHAMPIGNON-DEMONSTRASJONEN

Til organiseringa av Champignon-demonstrasjonen:

Jeg er helt enig i den kritikken som blei retta til meg. Det er riktig at jeg ikke tok grep om å annonsere i AArb. Jeg mener også at det er riktig å se det som et utslag av misatillit til massene. Kritikken kunne godt ha vært ennå skarpere og reist spm. om hva slags linje for massemobilisering som var kjørt ut, nemlig ei linje med sterke revisjonistiske avvik. Disse avvika slo bl.a. ut i at jeg mangla den politiske forståelsen for at det var nødvendig å propagandere for demonstrasjonen i pressa. Min første reaksjon da jeg fikk kritikken var: "faen det gløte jeg." Jeg har finni ut at det ikke dreier seg om forglemmelser, men om manglende grep om linjene, og om ikke å ta enhver oppgave som ei politisk oppgave og legge seg i salan for å finne de rette metodene for å løse den! Resultatet var at det blei brukt byråkratiske metoder, som slo ut i en slapp ledelse av sjølve demonstrasjonen, - spm. om togsjef, slagordansvarlig, økonomi- og propagandaansvarlig, grep om å skaffe skikkelig høytaleranlegg.

Det politiske avviket fra ei korrekt m-l-linje mener jeg ligger i ikke å ta alvorlig på det å støtte de oppsagte fremmedarbeiderne i deres kamp mot Wollbekk. Forståelsen for^{at} det å mobilisere en brei protestbevegelse mot Wollbekk's rasisme er det eneste som kan slå tilbake en klassesdom er uttrykk for ei rett linje. Jeg har i praksis vist et alvorlig avvik fra denne linja, et revisjonistisk avvik, og også spredt ei slik linje i partiet. Det er ei halehengslinje - ei linje mot at partiet skal gå i spissen for å reise massene til kamp mot Borgerskapets diktatur, for revolusjon og sos-alisme!

Jeg vil derfor ta skarp sjølkritikk på denne skadelige og feilaktige linja, og korrigere feila ved bl.a. å gå breitt ut for å spre Hvitboka.

Ansvarlig for Champignon-demonstrasjonen på Strømmen.

ASSEN ER STODA I RÖD UNGDOM LOKALT ?

På Röd Ungdoms landsmöte sa partiformannen at RU har feilaktige tendenser som

1. Mangler i den politikse linja,
2. Stor grad av byråkratisme,
3. Inngrodd sekterisme og sjablongmessig prop,
4. Manglende aksjons- og kapmstil, og
5. For lite studier.

Etter et raskt blikk på distruktet kan vi slå fast at disse feila også gjelder RU lokalt. De har bidradd til at RU i distriktet i dag er en alt for liten organisasjon. Rekrutteringa skjer i alt for stor grad gjennom prating i krokene framfor gjennom fargerike aksjoner - noe som lett får konsekvenser for klassesammensetninga til RU.

Diskusjonene er altfor allmenne, politikken utvikles for lite på konkrete forhold, motsigelser drives ikke fram for å føre diskusjonene videre. Ledelsen i laga går i altfor liten grad i spissen sjöl for å sette politikken ut i livet. Mange medlemmer er prega av defaitisme og ser ikke perspektivene med at det er mulig å reise flertallet av ungdommen til kamp mot utbytting og imperialism og for den sosialistiske revolusjonen.

ASSEN ER STODA I "DITT" RU-LAG ?

Laga i distriktet deler seg i tre: framskredne, mellomliggende og tilbakeliggende (i tillegg kommer de stedene hvor det ikke er lag i dag).

Noen lag er framskredne. De driver en systematisk verving, fordeler folk og følger dem opp. De har konkrete diskusjoner, og ledelsen går i stor grad i spissen sjöl. Disse laga kan oppnå svar framgang på kort sikt! De har det beste utgangspunktet, og vi må ikke sitte med henda i fanget og tenke at de er så framskredne at vi ikke trenger å utvikle dem videre!

Andre lag er mellomliggende. De er gjerne prega av alle feila formannen nevner. Laga fungerer og får gjort en del med de viktigste oppgavene - men det er ofte kjedelige möter og dårlig massearbeid. Også disse laga kan oppnå stor framgang hvis de rette tiltaka blir tatt - og fulgt opp.

De tilbakeliggende har ofte få medlemmer, gjerne pga. flytting og iggen/liten rekruttering. De som er igjen er kanskje redde for å markere seg skikkelig blant ungdommen osv. De trenger grungig hjelp.

Skal vi finne ut stoda i "vårt" lag, må vi foreta grundige undersökelser. Dette er viktig i den fasen av årsplanen som vi er i nå.

Hvis vi kaster kreftene inn i undersökels og studier nå, kan vi legge grunnlaget for en framgang i ungdommens kamp som vi kan ha vansker med å forestille oss i dag !

Ole B.

OM VERVING TIL RU PÅ VÅRT STED

Vårt "omland" består for en stor del av unge arbeidere, i hovedsak 20-30-årsalderen. Progressive trekk har stått relativt sterkt blant massene, revisjonismen har et visst innpass, men har aldri greid å feste seg skikkelig blant folk.

Rekrutteringa til Rød Ungdom har vært sterk. Nye medlemmer er tatt opp hver måned, ofte flere nye medlemmer i måneden. Jeg skal prøve å få fram metodene vi har brukt, og erfaringene vi har gjort.

Kampen i fagforeninga har vært den viktigste årsaken til at m-l-bevegelsen på vårt sted har vokst. Arbeidet med å reise foreninga til en kamporganisasjon ved å reise massenes daglige krav og ved å støtte andre arbeidere i kamp, har ført oss ut i kamp mot revisjonistene og i kraftige konfrontasjoner med sosial"demokratene". Fordi vi har stått for en riktig politikk, har massene gripi den riktige linja og støtta den. Dette har vi mobilisert folk til på jobben ved å aktivt å propagandere vår politikk, ved å anvende masselinja og gå offensivt ut. De som aktivt har støtta arbeidet i fagforeninga, er blitt spurt direkte om medlemskap i RU, og flere er blitt medlemmer.

Kvinnefronten har også hatt framgang, særlig gjennom aktivt å dra med nye jenter i mobiliseringsarbeidet til 8. mars. Noen blei medlemmer etter dette.

Folk som har vært interessert, er blitt tilbudt studiesirkler. Sirklene har vist seg å være en veldig viktig del av vervearbeidet, og den siste studiesirkelboka vekker entusiasme blant folk. Mange har organisert seg i løpet av eller etter en studiesirkel, spesielt fra de sirkelene som har greid å kombinere teori med praksis. (KK-salg, standsjobbing, frontarbeid osv.) Studiesirkler har vært prioritert høyt, og verving til sirklene har vært dristig og omfattende.

Ellers har vi markert oss eksternt ved KK-salg, salg av Røde Garde og frontarbeid. Gjennom å reise kulturarbeid (Rødt Kor, Nye Samspill) har vi også verva flere medlemmer.

Korrigeringa av masselinja er en av de viktigste betingelsene for at eksternt arbeid skal bli bra. Her gjør vi fortsatt feil. Vi maser på folk, mobiliserer mekanisk, ikke på politikken. Vi sitter for mye på interne møter og er lite ute blant massene bortsett fra på jobben (kamp mot byråkratisk arbeidsstil!) Vi har slurva med sikkerheten, det er ikke vanskelig for våre fiender å finne ut hvem som er organisert. Vi har også vært for forsiktige, tilbakeholdne overfor folk. Egen mangel på tillit til RU har ført til at vi ikke har verva folk til organisert arbeid. Vi har også gjort en stor feil ved aldri å oppfordre folk til å søke partiet, til tross for at de fleste av våre medlemmer søker til partiet. Dermed er vi i massetilørighet og arbeidsområde nærmest blitt likestilt partiet. Sammen med partiet har vi tatt tiltak for å korrigere dette, slik at vi kan rette oss direkte inn på ungdomsgruppene rundt oss i all jobbinga. Bortsett fra fagforeninga, har jobbinga vår hatt lite preg av aksjoner.

For den videre vervinga ser vi på det som veldig viktig å bli mer "aksjonsprega", utadretta aktivistjobbing. Ungdom fenger lett på aksjoner. Det ser vi gang på gang, Stovner- og T-baneungdommen viser veg. Ungdommen i området støtter "Huset-aksjonen" i bygda nesten uten forbehold, og behovet for klubber er stort.

Her må vi bruke masselinja og gjøre undersøkelser som grunnlag for seinere aksjoner.

Gjennom aksjoner og aktivistarbeid legger vi hjørnesteinen for å avsløre SV og DNA (SU og AUF), og for å knytte ungdommen nær til den progressive ungdomsbevegelsen.

En annen viktig erfaring er at medlemsvervinga må stilles under ledelse av partiet, at vi må kreve hjelp og veiledning av partiet for å kunne utvikle ei riktig linje på spørsmålet om verving.

Mari.